



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 114/2011-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátkou JUDr. A. C., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16 CoE/115/2010-38 z 30. júna 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2010 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 16 CoE/115/2010-38 z 30. júna 2010 (ďalej aj „namietané uznesenie krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je obchodnou spoločnosťou založenou na účely podnikania, v rámci ktorého je jej predmetom aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o revolvingovom úvere poskytla fyzickej osobe úver, ktorý spolu s ďalšími poplatkami bola dlžníčka povinná vrátiť v mesačných splátkach. Keďže dlžníčka neuhradila dlžné čiastky, sťažovateľka začala rozhodcovské konanie pred rozhodcovským súdom. Sťažovateľka podala návrh na výkon exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. D. K. (ďalej len „súdny exekútor“), ktorým sa domáhala vymoženía sumy 2 354,61 € s príslušenstvom proti povinnej na základe exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-515/08-MK z 25. septembra 2008 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), ktorý nadobudol právoplatnosť 14. októbra 2008 a stal sa vykonateľným 17. októbra 2008.

Okresný súd Prievidza (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 15 Er/2608/2009-11 zo 7. apríla 2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s odôvodnením, že rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietala nedostatok oprávnenia exekučného súdu preskúmavať vecnú stránku exekučného titulu, ako aj nesprávnosť skutkových a právnych záverov exekučného súdu.

Podľa skutočností uvádzaných sťažovateľkou v sťažnosti krajský súd uznesením č. k. 16 CoE/115/2010-38 z 30. júna 2010 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu.

3. Podľa názoru sťažovateľky napadnutým uznesením krajského súdu a postupom okresného súdu, ktorý mu predchádzal, boli porušené jej v petite označené základné práva, čo dokumentovala vlastnou právnou analýzou uvedenej veci, v ktorej okrem iného poukázala na judikatúru ústavného súdu a Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Sťažovateľka zároveň navrhla, aby ústavný súd vydal vo veci nález, v ktorom vysloví porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva

na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu, zruší napadnuté uznesenie a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a prizná jej náhradu trov konania.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

8. Ústavný súd listom č. k. Rvp 6864/2010-15 z 9. februára 2010 požiadal okresný súd o zaslanie kompletného spisu z konania vedeného pod sp. zn. 15 Er 2608/2009. Z uvedeného spisu bolo zistené, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol okresný súd uznesením č. k. 15 Er 2608/2009-11 zo 7. apríla 2010 tak, že žiadosť zamietol. Sťažovateľka podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie 29. apríla 2010. Spis bol krajskému súdu predložený na rozhodnutie 15. júna 2010. Krajský súd rozhodol o odvolaní uznesením č. k. 8 CoE/128/2010-38 z 22. decembra 2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28. januára 2011.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd uvádza, že k porušeniu označených práv, ako ich uvádza vo svojej sťažnosti sťažovateľka, nemohlo dôjsť napadnutým rozhodnutím krajského súdu, keďže toto sa na vec vôbec nevzťahuje. Krajský súd v uvedenej veci rozhodol až 22. decembra 2010 (sťažnosť bola ústavnému súdu podaná už 17. septembra 2010, pozn.) a toto rozhodnutie sa stalo právoplatným 28. januára 2011.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011